

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi orgaanisten tinayhdisteiden kieltämisestä aluksissa

(2002/C 262 E/36)

KOM(2002) 396 lopull. – 2002/0149(COD)

(Komission esittämä 12 päivänä heinäkuuta 2002)

PERUSTELUT**Johdanto**

Komission liikennepoliittikkaa koskevassa valkoisessa kirjassa ⁽¹⁾ esitettyjen poliittisten tavoitteiden mukaisesti tällä ehdotuksella Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi pyritään vähentämään aluksissa käytettävien haitallisten kiinnittymisenestomaalien vahingollisia ympäristövaikutuksia.

Alukset kulkevat vedessä nopeammin ja kuluttavat vähemmän polttoainetta, jos niiden runko on puhdas ja sileä eikä siihen ole kiinnittynyt likaavia eliöitä, kuten merirokkoja, laivakotiloita, leviä ja nilviäisiä. Siksi niiden pinnoilla käytetään kiinnittymisenesto- eli antifouling-järjestelmiä. Kemianteollisuus kehitti 1960-luvulla tehokkaita ja tehoonsa nähden edullisia kiinnittymisenestomaaleja, joissa käytettiin metalliyhdisteitä, erityisesti orgaanista tinayhdistettä tributyyliatinaa (TBT). 1970-luvulle tultaessa useimpien valtamerialusten rungoissa oli jo TBT-maaleja.

Tieto orgaanisten tinayhdisteiden haitallisista ympäristövaikutuksista lisääntyi kuitenkin vähitellen 1980-luvun lopulla. Tieteelliset tutkimukset ovat osoittaneet, että alusten kiinnittymisenestojärjestelmissä käytetyillä orgaanisilla tinayhdisteillä ja erityisesti TBT:llä voi olla vakavia haittavaikutuksia ekologisesti ja taloudellisesti tärkeisiin merieliöihin ⁽²⁾.

Yhteisö päätti jo joulukuussa 1989 kieltää alueellaan orgaanisten tinayhdisteiden käytön alusten rungon biologista likaantumista ehkäisevinä biosideina alle 25 metrin pituisissa aluksissa ⁽³⁾. Myös Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO) tiedosti vaarat ja suositteli, että valtiot ryhtyisivät toimiin TBT:tä sisältävien kiinnittymisenestomaalien poistamiseksi käytöstä.

Ympäristönäkökohtien aiheuttamien paineiden myötä ajatus TBT:n yleisestä käyttökiellosta sai yhä enemmän jalansijaa 1990-luvulla, ja kemianteollisuus alkoi kehittää vaihtoehtoisia kiinnittymisenestojärjestelmiä.

IMO:n yleiskokous vaati marraskuussa 1999, että kiinnittymisenestojärjestelmissä biosideina toimivien orgaanisten tinayhdisteiden käyttö alusten käsittelyssä kiellettäisiin maailmanlaajuisesti 1. tammikuuta 2003 mennessä ja että aluksissa ei saisi olla lainkaan käytössä näitä orgaanisia tinayhdisteitä 1. tammikuuta 2008 alkaen ⁽⁴⁾. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi IMO päätti laatia oikeudellisesti sitovan ja maailmanlaajuisesti sovellettavan yleissopimuksen. Euroopan yhteisö päätti tässä tilanteessa odottaa IMO:n piirissä käytyjen neuvottelujen tulosta ennen kuin se tekisi päätöksen TBT:n markkinoille saattamista koskevan kiellon laajentamisesta kaikkia aluksia koskevaksi ⁽⁵⁾.

Viisipäiväisen diplomaattikonferenssin päätteeksi IMO hyväksyi 5. lokakuuta 2001 kansainvälisen yleissopimuksen alusten haitallisten kiinnittymisenestojärjestelmien rajoittamisesta (AFS-yleissopimus).

⁽¹⁾ Tässä valkoisessa kirjassa (KOM(2001) 370, 12 päivänä syyskuuta 2001) korostetaan muun muassa, että nykyaikaisen liikennejärjestelmän on oltava kestävä niin taloudellisesti ja sosiaalisesti kuin ympäristönkin kannalta.

⁽²⁾ On osoitettu, että orgaaniset tinayhdisteet ovat myrkyllisiä ja että niillä on merieliöiden hormonitoiminnan häiriöitä aiheuttavia ominaisuuksia.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 89/677/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1989, tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta kahdeksannen kerran (EYVL L 398, 30.12.1989, s. 24).

⁽⁴⁾ IMO:n päätöslauselma A 895(21), annettu 25. marraskuuta 1999.

⁽⁵⁾ Komission direktiivi 1999/51/EY, annettu 26 päivänä toukokuuta 1999, tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden (tinan, pentakloorifenolin ja kadmiumin) markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY liitteen I mukauttamisesta tekniikan kehitykseen viidennen kerran, (EYVL L 142, 5.6.1999, s. 22).

Jäsenvaltiot ja komissio olivat konferenssin tiimoilta tiiviissä yhteistyössä ja ottivat tässä yhteydessä kaikilta osin huomioon neuvoston antamat ohjeet ⁽¹⁾.

IMO:n uudella yleissopimuksella kielletään jatkossa haitallisten orgaanisten tinayhdisteiden käyttö aluksissa käytettävissä kiinnittymisenestomaaleissa ja luodaan mekanismi, jolla voidaan estää mahdollinen muiden haitallisten aineiden tuleva käyttö kiinnittymisenestojärjestelmissä.

Uusi yleissopimus avattiin allekirjoituksia varten 1. helmikuuta 2002. Se tulee voimaan 12 kuukautta sen jälkeen kun 25 valtiota, joiden yhteinen osuus maailman koko kauppalaivaston bruttovetoisuudesta on vähintään 25 prosenttia, on ratifioinut sen.

Liitteessä A on tiivistelmä yleissopimuksen tärkeimmistä määräyksistä.

Antaessaan ohjeet AFS-yleissopimusta koskevia neuvotteluja varten neuvosto kehotti lisäksi komissiota ryhtymään tarpeelliseksi katsottaviin lisätoimiin, jotta varmistettaisiin aluksissa käytettävän TBT:n yleinen kieltö koko yhteisössä ja sitä ympäröivillä merialueilla IMO:n päätöslauselmassa A. 895(21) suositeltuina päivämäärinä.

Yhteisö määrittä AFS-diplomaattikonferenssia varten kolme päätavoitetta, jotka oli määrä saavuttaa uudessa yleissopimuksessa:

- kiinteiden päivämäärien vahvistaminen TBT:n kieltämiselle, jotta voitaisiin antaa selvä viesti sekä merenkulkualalle että kemianteollisuudelle,
- ”ennalta varautumisen periaatteen” sisällyttäminen yleissopimuksen artikloihin (nimenomaan ”täyden tieteellisen näytön puuttumisen” merkityksessä),
- tarkoituksenmukaisen voimaantulomekanismin vahvistaminen ⁽²⁾.

Neuvosto ⁽³⁾ ja komissio ovat tarkastelleet diplomaattikonferenssin lopputulosta erityisesti yhteisön kolmen päätavoitteen kannalta ja todenneet IMO:n puitteissa saavutetut tulokset hyviksi.

AFS-konferenssin tärkein seurantatoimi, jota jäsenvaltioilta edellytetään ja odotetaan, on luonnollisesti AFS-yleissopimuksen allekirjoittaminen ja ratifiointi mahdollisimman nopeasti.

Ottaen huomioon edellä mainitun neuvoston pyynnön komissio katsoo lisätoimenpiteiden olevan tarpeen, jotta voidaan:

- luoda jäsenvaltioiden kannalta mahdollisimman suotuista tilanne, joka kannustaa niitä ratifioimaan AFS-yleissopimuksen, sekä poistaa mahdolliset esteet pikaisen ratifioinnin tieltä ja edesauttaa näin AFS-yleissopimuksen mahdollisimman aikaista voimaantuloa,
- turvata yhteisön tasolla AFS-yleissopimuksen päätavoitteen saavuttaminen, eli kieltää orgaanisten tinayhdisteiden käyttö alusten käsittelyssä 1. tammikuuta 2003 alkaen sekä kieltää kokonaan nämä yhdisteet aluksissa 1. tammikuuta 2008 alkaen.

Sen vuoksi komissio:

- suosittelee, että jäsenvaltiot allekirjoittavat ja ratifioivat AFS-yleissopimuksen niin pian kuin mahdollista,
- antaa komission direktiivin . . . tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden (orgaaniset tinayhdisteet) markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY liitteen I mukauttamisesta tekniikan kehitykseen yhdeksännen kerran,

⁽¹⁾ Neuvoston päätelmät, annettu 12 päivänä helmikuuta 2001, haitallisten antifouling-järjestelmien valvomisesta tehtävää kansainvälistä yleissopimusta koskevista loppuneuvotteluista.

⁽²⁾ Marpol-yleissopimuksen voimaantuloehtoja (15 valtiota, joiden osuus maailman koko kauppalaivaston bruttovetoisuudesta on vähintään 50 prosenttia) ei katsottu tarkoituksenmukaisiksi. Käytäntö on osoittanut, että tällaisilla ehdoilla saattaisi kestää yli kuusikin vuotta ennen kuin yleissopimus tulisi voimaan.

⁽³⁾ Puheenjohtajamaa Belgian selostuksen mukaan 21. lokakuuta 2001 kokoontunut ympäristöneuvosto totesi AFS-konferenssin lopputuloksen olevan myönteinen.

- ehdottaa, että Euroopan parlamentti ja neuvosto antavat ennen vuoden 2002 loppua tämän asetuksen, jolla kielletään kiinnittymisenestojärjestelmissä biosideina toimivien orgaanisten tinayhdisteiden käyttö jäsenvaltion lippua käyttävien alusten käsittelyssä 1. tammikuuta 2003 alkaen ja jolla kielletään kokonaan aktiivisessa käytössä olevat orgaaniset tinayhdisteet yhteisön satamiin tai satamista purjehtivissa aluksissa 1. tammikuuta 2008 alkaen riippumatta yleissopimuksen voimaantulosta.

On syytä tähdentää, että komissio ei tällä asetuksella halua toisintaa AFS-yleissopimusta. AFS-yleissopimuksen soveltamisala on laajempi ja kattaa muutakin kuin pelkästään orgaanisten tinayhdisteiden kieltämisen.

AFS-yleissopimuksessa kielletään kaikkien haitallisten orgaanisten tinayhdisteiden käyttö aluksissa käytävissä kiinnittymisenestomaaleissa. Nykyisellään kiello koskee ainoastaan orgaanisia tinayhdisteitä, mutta sopimuksessa sovelletaan ennalta varautumisen periaatetta ja otetaan käyttöön mekanismi, jolla voidaan tulevaisuudessa estää muidenkin haitallisten aineiden mahdollinen käyttö kiinnittymisenestojärjestelmissä. Näin ollen kun AFS-yleissopimus tulee voimaan, se antaa riittävät mahdollisuudet myös kaikkien muiden haitallisten kiinnittymisenestojärjestelmien kieltämiseen tulevaisuudessa.

Peruste komission toiminnalle löytyy alusten haitallisten kiinnittymisenestojärjestelmien rajoittamista käsitelleen kansainvälisen konferenssin päätöslauselmasta N:o 1 ⁽¹⁾.

Tässä päätöslauselmassa konferenssi toteaa, että orgaanisten tinayhdisteiden käytön kieltämisessä sovellettua ennakoivasta lähestymistavasta huolimatta se aika, joka on jäljellä ennen 1. tammikuuta 2003, ei ehkä riitä sopimuksen voimaantuloon kyseiseen päivämäärään mennessä. Koska konferenssi halusi, että orgaanisten tinayhdisteiden käyttö alusten käsittelyssä lopetetaan tosiasiallisesti 1. tammikuuta 2003 alkaen, se pyysi IMO:n jäsenvaltioita hyväksymään yleissopimuksen määräykset kiireellisesti. Tähän liittyen merenkulkualaa on kehoitettu lopettamaan orgaanisten tinayhdisteiden kaupan pitäminen, myynti ja näiden yhdisteiden käyttö alusten käsittelyssä mainittuun päivään mennessä.

Sääntelyn tarve

- Koska yhteisö ei ole AFS-yleissopimuksen sopimuspuoli, yleissopimuksen ratifiointi on täysin jäsenvaltioiden harkintavallassa. Käytäntö on osoittanut, että ratifiointi on hankala prosessi, joka ei aina suju lyhyessä ajassa.
- Komissio arvioi, että huolimatta yleisestä halukkuudesta ratifioida AFS-yleissopimus, ainoastaan muutama valtio pystyy ratifioimaan sen 1. tammikuuta 2003 mennessä. Realistisesti katsoen on odotettavissa, että AFS-yleissopimus tulee voimaan vasta useita vuosia tuon päivän jälkeen.
- Lisäksi niissä jäsenvaltioissa, jotka eivät pysty ratifioimaan yleissopimusta ennen 1. tammikuuta 2003, yleissopimukseen sisältyvän 1. päivää tammikuuta 2003 koskevan vaatimuksen taannehtiva täytäntöönpano saattaisi muodostaa esteen kansallisella lainsäädännöllä toteutettavalle ratifiointiprosessille. Siksi on aiheellista auttaa näitä valtioita ratkaisemaan ongelmat, joita taannehtiva täytäntöönpano voi aiheuttaa niiden kansallisen lainsäädännön kannalta.
- Jäsenvaltiot saattaisivat myös AFS-konferenssin päätöslauselman 1 perusteella antaa säädöksiä, jotka poikkeaisivat toisistaan soveltamisalaltaan ja -päivältään. Tällainen TBT:tä koskevan kiellon epäyhdenmukainen käyttöönotto yhteisössä olisi haitaksi merenkulkualalle ja johtaisi helposti kilpailun vääristymiseen jäsenvaltioiden välillä. Sen vuoksi olisi saatava aikaan kiello, joka tulee voimaan kaikkialla samanaikaisesti.
- Niin ikään on syytä korostaa, että niillä tavoitteilla ja tuloksilla, joihin pyritään muuttamalla neuvoston direktiiviä 76/769/ETY TBT-maalien markkinoille saattamisen ja käytön osalta, ei ole vaikutusta aluksiin, jotka on maalattu TBT:llä yhteisön ulkopuolella tai jotka käyttävät muuta kuin EY:n jäsenvaltion lippua. Sen vuoksi on tarpeen laajentaa 1. tammikuuta 2003 voimaan tulevaa TBT-kieltoa.

⁽¹⁾ Asiakirja IMO AFS/CONF/25, 8. lokakuuta 2001.

Edellä esitetyistä syistä komissio ehdottaa orgaanisten tinayhdisteiden käytön kieltämistä:

- kaikissa jäsenvaltion lippua käyttävissä aluksissa 1. tammikuuta 2003 alkaen ja
- kaikissa yhteisön satamiin saapuvissa aluksissa, riippumatta siitä, mitä lippua ne käyttävät, 1. tammikuuta 2008 alkaen

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella, jonka olisi tultava voimaan ennen 1. tammikuuta 2003.

Ehdotuksen pääperiaatteet

- Ei tarvetta toisintaa AFS-yleissopimusta

On syytä korostaa, että kaikki jäsenvaltiot ilmaisivat olevansa tyytyväisiä AFS-konferenssin lopputulokseen. Näin ollen voidaan olettaa, että ne kaikki myös ratifioivat AFS-yleissopimuksen ja panevat sen täytäntöön.

IMO:n yleiskokouksessa vuonna 1999 tehdyt maailmanlaajuiset sitoumukset, AFS-yleissopimuksen tarkoituksenmukaisempi voimaantulomekanismi sekä AFS-konferenssin päätöslauselma N:o 1 antavat komissiolle aiheen olettaa, että yleissopimus tulee tosiasiallisesti voimaan ennen 1. tammikuuta 2008. Yhteisön tasolla ei kuitenkaan voida hyväksyä, että TBT:n täydellisestä kieltämisestä mainittuun päivään mennessä vallitsisi vähäisintäkään epävarmuutta.

Tässä tilanteessa komissio ei ole ehdottanut sellaista yhteisön tason lainsäädäntöä, jonka myötä syntyisi tarpeettomia päällekkäisyyksiä niiden täytäntöönpanomääräysten kanssa, jotka jäsenvaltioiden on AFS-yleissopimuksen sopimuspuolina annettava sopimuksen niille asettamien velvoitteiden takia. On myös otettava huomioon, että joistakin jäsenvaltioista ja kolmansista maista on jo saattanut tulla lopullisesti yleissopimuksen sopimuspuolia. Siksi olisi epätarkoituksenmukaista luoda tämän asetuksen puitteissa katsastusta ja todistuskirjojen antamista koskevaa järjestelmää, joka poikkeaisi AFS-yleissopimuksen vastaavasta järjestelmästä. Lisäksi komissio katsoo, että sopivin järjestelmä, jolla voidaan valvoa alusten TBT-kiellon täytäntöönpanoa, on satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta 19. kesäkuuta 1995 annetussa neuvoston direktiivissä 95/21/EY säädetty järjestelmä. Tätä direktiiviä voidaan kuitenkin soveltaa vasta, kun AFS-yleissopimus on tullut voimaan. Tämä on pääsyy siihen, miksi haitallisten TBT-maalien käyttökieltoa ei voida siirtymäkauden aikana ulottaa sellaisiin aluksiin, jotka eivät käytä jonkin EY:n jäsenvaltion lippua. Nyt ehdotettava asetus olisikin nähtävä AFS-yleissopimuksen pikaiseen ratifiointiin kannustavana tekijänä.

- Rajoitettu soveltamisala

AFS-yleissopimus on laadittu puiteyleissopimukseksi. Kun sen muodostama puiteisto on tullut voimaan, sen avulla voidaan – ottaen huomioon ennalta varautumisen periaate – yksilöidä kaikenlaiset alusten haitalliset kiinnittymisenestojärjestelmät. Tässä vaiheessa yleissopimuksessa on mainittu ainoastaan kiinnittymisenestojärjestelmissä biosideina toimivat orgaaniset tinayhdisteet. Koska siinä määritettyjä erityisiä menettelyjä soveltaen voidaan kuitenkin lisätä yleissopimuksen luetteloon myös kaikenlaisia muita haitallisia kiinnittymisenestojärjestelmiä, komissio katsoo, että asetus voidaan rajoittaa ja olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan orgaanisia tinayhdisteitä. AFS-puiteyleissopimus kattaa lisäksi riittäväällä tavalla haitallisten kiinnittymisenestoaineiden poistamisesta syntyvän jätteen käsittelyn maissa.

- Tasavertaiset toimintaedellytykset merenkulkualalla

Hyväksyessään AFS-yleissopimuksen kaikki sopimuspuolina olevat hallitukset ilmaisivat halukkuutensa lopettaa orgaanisten tinayhdisteiden käyttö alusten käsittelyssä 1. tammikuuta 2003 alkaen ja kehottivat sen vuoksi, että sekä hallitukset että merenkulkuala toteuttaisivat tähän liittyviä toimenpiteitä kukin toimivaltuuksiensa puitteissa.

Tämän pyynnön johdosta ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti komission ehdotuksessa ei kielletä TBT-maalien käyttöä kaikkien yhteisön satamiin saapuvien alusten käsittelyssä. Niin ikään on otettava huomioon, että monilla kolmansilla mailla, joilla ei ole apunaan ylikansallista sääntelyä ja siitä saatavaa lisätua, voisi olla vaikeuksia saattaa 1. tammikuuta 2003 voimaan kiello, joka koskee alusten käsittelyä TBT-maaleilla⁽¹⁾. Sen vuoksi komissio ehdottaa, että TBT-maaleilla suoritettavaa alusten käsittelyä koskevan kiellon soveltamista lykätään muuta kuin EY:n jäsenvaltion lippua käyttävien alusten osalta siihen asti kunnes AFS-yleissopimus tulee voimaan.

Mahdolliset kilpailuhaitat, joita 1. tammikuuta 2003 voimaan tulevaisuiksi suositellusta kiellosta voisi aiheutua sekä EU:n varustamoille⁽²⁾ että telakoille⁽³⁾, voitaisiin kokonaan välttää näitä etutahoja edustavien järjestöjen (varustamoyhdistysten kansainvälinen etujärjestö International Chamber of Shipping (ICS) ja laivanrakennus- ja laivankorjaustelakoiden järjestöt) tasolla tehtävillä vapaaehtoisilla sitoumuksilla.

Komissio pitää myönteisinä kansainvälisen merenkulkualan nopeita toimia TBT:n kieltämiseksi 1. tammikuuta 2003 alkaen. Erityisesti on syytä mainita ICS:n ponnekkaat suositukset. ICS korosti heti AFS-konferenssin jälkeen, että ”kysymys siitä, tuleeko yleissopimus voimaan 1. tammikuuta 2003 mennessä, on ehkä hieman teoreettinen, koska vahvistettuja päivämääriä, 1. tammikuuta 2003 ja 1. tammikuuta 2008, olisi pidettävä lukkoon lyötyinä kaikille kansainvälisessä liikenteessä oleville aluksille”. Komission ehdotus perustuukin TBT-kiellon merenkulkualan liittyvien näkökohtien osalta tähän taloudelliseen realiteettiin.

Yleissopimuksen ratifiointiprosessi ei ole millään lailla Euroopan yhteisön päätäntävällässä. Ei myöskään ole mitään oikeudellisia takeita siitä, että yleisesti hyväksyttyä täydellistä kielloa 1. tammikuuta 2008 alkaen todellisuudessa sovellettaisiin tuosta päivästä. Tästä syystä maailman merenkulkualalle, jonka täytyy suunnitella alustensa kunnossapitoaikataulu, on ilmoitettava selkeästi ja hyvissä ajoin uudesta ympäristöehdosta yhteisön satamiin pääsulle. Siksi orgaanisia tinayhdisteitä koskevasta yleisestä kiellosta säädetään EY-lainsäädännöllä.

— Tavoitteena AFS-yleissopimuksen mahdollisimman pikainen ratifiointi lippuvaltioissa

AFS-konferenssin päätöslauselman nro 1 mukaisia lippuvaltioiden vapaaehtoisia sitoumuksia olisi edistettävä entistä voimakkaammin⁽⁴⁾. Yhteisön tämän asetuksen myötä toteuttaman toimintamallin myönteisistä vaikutuksista pitäisi olla hyötyä myös muille lippuvaltioille. Erityistä huomiota olisi lisäksi kiinnitettävä niihin valtioihin, jotka ovat hakeneet Euroopan unionin jäsenyyttä. Liittymisehtojen mukaisesti tämä asetus sitoo myös niitä siitä päivästä, jona ne virallisesti liittyvät unioniin.

Erityisesti niiden lippuvaltioiden ja avointen rekisterien, jotka ovat kieltäneet TBT-maalien käytön aluksissaan, taloudellisten etujen mukaista on varmistaa, että AFS-yleissopimus tulee voimaan mahdollisimman nopeasti ja voidaan luoda maailmanlaajuisesti tasapuoliset toimintaedellytykset. Tällä asetuksella luodaankin lippuvaltioille lisäkannustin AFS-yleissopimuksen ratifiointiin.

Tässä yhteydessä on syytä korostaa, että Kyproksen, Maltaan ja Itämeren maiden yhteinen osuus maailman koko kauppalaivaston bruttovetoisuudesta on 10 prosenttia. Lisäksi Euroopan talousalue (15 yhteisön jäsenvaltiota sekä Norja ja Islanti) ja yhteisön jäsenyyttä hakeneet 13 maata muodostavat yhdessä 30 maan ryhmän, jonka alusten osuus maailman koko kauppalaivaston bruttovetoisuudesta on peräti 30,91 prosenttia.

Olettaen, että kaikki jäsenvaltiot täyttävät poliittisen sitoumuksensa ja ratifioivat AFS-yleissopimuksen vuosien 2002 ja 2003 aikana ja että unionin jäsenyyttä hakeneet maat tekevät samoin, ja ottaen huomioon, että joillakin kolmansilla mailla (Japani, Yhdysvallat) on sama aikomus, yleissopimus voisi tulla voimaan 2004 tai 2005. Tähän tavoitteeseen (eli orgaanisten tinayhdisteiden käytön täydelliseen kieltämiseen viimeistään 2005) liittyen komissio seuraa AFS-yleissopimuksen voimaantulon edistymistä sekä sen soveltamista Euroopan unionin vesillä purjehtivissa kolmannen maan lippua käyttävissä aluksissa.

⁽¹⁾ Tässä yhteydessä on hyödyllistä mainita, että LMIS-tietopalvelun (Lloyds Maritime Information Services) esittämien lukujen mukaan EU:n satamissa kävi vuonna 2001 yhteensä 15 875 sellaista alusta, joiden bruttovetoisuus on vähintään 500. Aluksista 4 503 (28,36 %) käytti jonkin EY:n jäsenvaltion lippua.

⁽²⁾ Käytännössä voisi tosin olla kyseenalaista, kannattaisiko varustamon vaihtaa lippua vain muutamaksi vuodeksi, kun tiedossa on, että AFS-yleissopimus tulee voimaan muutaman vuoden kuluttua ja että TBT:n täydelliselle käytöstä poistamiselle määräajaksi asetettu 1. tammikuuta 2008 säilyy muuttumattomana. Lisäksi on muistettava paine, joka kohdistuu merenkulkualan AFS-konferenssin päätöslauselman N:o 1 kautta. Kyseisessä päätöslauselmassa alaa kehoitetaan panemaan kiello täytäntöön 1. tammikuuta 2003.

⁽³⁾ On syytä korostaa, että yhteisössä sijaitsevat telakat ovat direktiivin 76/769/ETY johdosta jo nykyisin heikommassa kilpailuasemassa kuin yhteisön ulkopuolella sijaitsevat telakat.

⁽⁴⁾ Japani ja Uusi-Seelanti ovat jo kieltäneet TBT-maalien käytön aluksissaan.

— Oikeudellisia näkökohtia

Jotta vältettäisiin (ei vielä voimaan tulleen) yleissopimuksen ⁽¹⁾ täytäntöönpanoon liittyvät sekaannukset ja virhetulkinnat ja jotta ei haitataisi ratifiointiprosessia, josta toivotaan yleisesti mahdollisimman lyhyttä, asetuksen keskeisiin säännöksiin (3–5 artikla) ei komission mielestä saisi siirtää AFS-yleissopimuksen osia eikä niissä saisi viitata tähän yleissopimukseen.

TBT:n käytön kieltäminen 1. tammikuuta 2003 alkaen yleisesti kaikkien yhteisön satamiin ja satamista purjehtivien alusten käsittelyssä (riippumatta alusten käyttämästä lipusta) ei olisi sopusoinnussa AFS-yleissopimuksen kanssa.

Komissio ehdottaa asetuksen oikeusperustaksi EY:n perustamissopimuksen 80 artiklan 2 kohtaa.

Erityiset näkökohdat

1 artikla

Tässä artiklassa määritellään asetuksen tarkoitus.

2 artikla

Tämä artikla sisältää asetuksessa käytettävien keskeisten käsitteiden määritelmät. Useimmat määritelmistä perustuvat IMO:n AFS-yleissopimuksessa käytettäviin määritelmiin.

3 artikla

Tässä artiklassa määritellään asetuksen soveltamisala. Siinä luetellaan alukset, joihin asetuksen säännöksiä sovelletaan. Tarkoituksena on, että soveltamisalaan kuuluvat 1. tammikuuta 2008 alkaen kaikki yhteisön satamiin saapuvat alukset riippumatta siitä, mitä lippua ne käyttävät. Lisäksi AFS-konferenssin päätöslauselman N:o 1 täytäntöön panemiseksi on tarpeen antaa säännöksiä, joita sovelletaan ainoastaan jäsenvaltion lippua käyttäviin aluksiin. ”Jäsenvaltion hallinnon alaisuudessa toimivien alusten” sisällyttäminen on puolestaan tarpeen, jotta asetusta voidaan soveltaa myös offshore-rakenteisiin, jotka kuuluvat myös AFS-yleissopimuksen soveltamisalaan.

Asetusta ei sovelleta sota-aluksiin tai muihin valtion aluksiin. Näiden alusten kohtelusta määrätään riittävästi AFS-yleissopimuksessa. Tästä syystä näitä aluksia ei pitäisi sisällyttää asetukseen, joka koskee lähinnä siirtymäkautta.

AFS-yleissopimus koskee myös telakalle saapuvia aluksia. Asetukseen ei ole sisällytetty näitä aluksia, koska niistä säädetään riittävästi muutettavassa direktiivissä 76/769/ETY.

4 artikla

Tässä artiklassa kielletään orgaanisten tinayhdisteiden käyttö alusten käsittelyssä 1. tammikuuta 2003 alkaen. Tämän artiklan soveltamista lykätään muuta kuin jäsenvaltion lippua käyttävien alusten osalta AFS-yleissopimuksen voimaantuloon saakka.

5 artikla

Artiklan 1 kohta koskee aluksia, jotka ovat ennen 1. tammikuuta 2003 käyttäneet muuta kuin EY:n jäsenvaltion lippua ja joissa otetaan kyseisen päivän jälkeen käyttöön uusi kiinnittymisenestojärjestelmä, siinä tapauksessa, että tällaiset alukset siirretään jäsenvaltion rekisteriin. Tällaisia aluksia ei saa enää käsitellä orgaanisia tinayhdisteitä tehoaineena sisältävillä kiinnittymisenestomaaleilla 1. tammikuuta 2003 jälkeen. Säännös kannustaa näin ollen kolmansien maiden varustamoja sekä sellaisia yhteisön varustamoja, joiden alukset toimivat avoimen rekisterin lipun alla, noudattamaan ICS:n suosituksia ja pitämään näin tammikuun 1. päivää 2003 kiinteänä määräpäivänä. Tällä tavoin toimimalla varustamot turvaavat alustensa markkina-arvon siinä tilanteessa, että ne siirretään jonkin yhteisön jäsenvaltion rekisteriin.

Myös 2 kohta sisältää kannustimen varustamoille. Kun varustamot tietävät, että orgaaniset tinayhdisteet kielletään joka tapauksessa yhteisössä kokonaan 1. tammikuuta 2008, ne voivat suunnitella asianmukaisesti alustensa uudelleenmaalaukset kuivatelakalla.

⁽¹⁾ Yleissopimusta kannattivat kaikilta osin kaikki yhteisön jäsenvaltiot.

AFS-yleissopimuksen mukaisesti sekä alusten hiekkapuhallus että peittävän pinnoitteen lisääminen hyväksytään keinoiksi poistaa orgaanisten tinayhdisteiden haitalliset vaikutukset.

6 artikla

Tämän artiklan 1 kohta koskee jäsenvaltioita, ja sen tarkoituksena on taata, että jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön mahdollisimman tarkoituksenmukaisen katsastusta ja todistuskirjan antamista koskevan järjestelmän. Järjestelmä on samankaltainen kuin AFS-yleissopimuksen järjestelmä, mutta sillä ei rajoiteta AFS-yleissopimuksen voimaantuloa.

Katsastus on suoritettava aluksille, joiden bruttovetoisuus on vähintään 400, riippumatta siitä, millaisilla matkoilla aluksia käytetään. AFS-yleissopimuksen mukaan ainoastaan kansainvälisillä matkoilla käytettävät alukset on katsastettava.

Aluksilta, joiden pituus on 24 metriä tai enemmän mutta joiden bruttovetoisuus on alle 400, edellytetään AFS-yleissopimuksen tavoin ainoastaan vaatimustenmukaisuusilmoitusta. Asetuksessa ei säädetä erikseen mistään nimenomaisesti siihen liittyvästä katsastuksesta tai todistuskirjan antamisesta, jottei jäsenvaltioiden hallinnoille aiheutuisi kohtuuttomia rasitteita. Myöhemmin voidaan kuitenkin tarvittaessa ottaa käyttöön yhdenmukainen järjestelmä komiteamenettelyä noudattaen.

Alle 24 metrin pituisille aluksille, jotka ovat pääasiassa hivi- ja kalastusaluksia, ei ole säädetty erityisiä katsastusta tai todistuskirjan antamista koskevia vaatimuksia. Nämä alukset muodostavat erityisen alusryhmän, joka toimii pääsääntöisesti yhteisön sisällä. Ne kuuluvat kaikilta osin direktiivin 76/769/ETY (sellaisena kuin se on muutettuna) säännösten soveltamisalaan.

Artiklan 2 kohta koskee todistuskirjojen ja muiden asiakirjojen tunnustamista. Sopimuspuolet (jäsenvaltiot ja kolmannet maat), jotka soveltavat jo AFS-yleissopimuksen sääntöjä, ovat oikeutettuja käyttämään AFS-todistuskirjoja ja -ilmoituksia.

Artiklan 3 kohta on suojalauseke siltä varalta, että yleissopimus ei ole tullut voimaan 1. tammikuuta 2007 mennessä. Näin ei kuitenkaan pääse käymään, jos kaikki Euroopan maat ratifioivat yleissopimuksen ennen vuotta 2005.

7 artikla

Todistuskirjojen valvonnan osalta viitataan nimenomaisesti satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta annettuun direktiiviin, AFS-yleissopimuksen asiaan koskeviin määräyksiin sekä suuntaviivoihin, jotka IMO laatii vuoden 2002 loppuun mennessä.

Tämä artikla koskee yhteisön jäsenvaltion lippua käyttävien alusten valvontaa siirtymäkauden aikana. Koska direktiivin 95/21/EY soveltamisala on kytketty nimenomaan voimaan tulleisiin kansainvälisiin yleissopimuksiin, tätä direktiiviä ei voida käyttää oikeusperustana satamavaltioiden tämän asetuksen nojalla suorittamalle valvonnalle. Siksi jäsenvaltioiden olisi sovellettava määräyksiä, jotka vastaavat satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta annetun direktiivin säännöksiä. Samankaltaista lähestymistapaa on noudatettu kalastusalusten osalta direktiivin 97/70/EY yhteydessä. Komissio suosittelee kuitenkin, että jäsenvaltiot luovat tilapäisen järjestelmän Pariisin yhteisymmärryspöytäkirjan puitteissa, ja tukee aloitteita tällaisen järjestelmän aikaansaamiseksi.

Komission aikomuksena on muuttaa satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta annettua direktiiviä 95/21/EY siten, että AFS-yleissopimus sisällytetään direktiivin kannalta olennaisiin asiakirjoihin.

Artiklaan sisältyy 6 artiklan lailla myös suojalauseke siltä varalta, että yleissopimus ei olisi tullut voimaan 1. tammikuuta 2007 mennessä.

8 artikla

Tässä artiklassa säädetään komission mahdollisuudesta muuttaa liitteitä tiukkoja ehtoja noudattaen.

9 artikla

Tässä artiklassa annetaan 6, 7 ja 8 artiklaan liittyvät täytäntöönpanotehtävät (säätelymenettely) direktiivin 93/75/EY 12 artiklan 1 kohdalla perustetulle komitealle.

10 artikla

Tässä artiklassa säädetään, että komissio laatii vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa tarkastellaan AFS-yleissopimuksen ratifioinnin tilannetta ja ehdottaa tarvittaessa muutoksia, joilla varmistetaan, että haitallisten kiinnittymisenestoyhdisteiden käyttö EU:n vesillä vähenee nopeutetussa tahdissa.

11 artikla

Tässä artiklassa säädetään asetuksen välittömästä voimaantulosta, jolla mahdollistetaan aluksissa käytettävien orgaanisten tinayhdisteiden tosiasiallinen kieltäminen 1. tammikuuta 2003 alkaen.

Liite I

Tässä liitteessä määritetään vähimmäisvaatimukset, joilla varmistetaan asetuksen asianmukainen täytäntöönpano ennen kuin AFS-yleissopimus tulee voimaan ja se pannaan täytäntöön jäsenvaltioiden lainsäädännöllä.

Liitteen ensimmäinen osa koskee katsastusjärjestelmää ja toinen todistuskirjan antamista. Jotkin alukset täyttävät jo AFS-yleissopimuksen vaatimukset. Tämä on sen ansiota, että yleissopimuksen liitteessä 1 vahvistetaan kiinteä päivämäärä (1. tammikuuta 2003) ja että varustamoala (ICS) on toiminut rakentavasti kiellon toteuttamiseksi tosiasiallisesti 1. tammikuuta 2003 alkaen. Jotkin valtiot ovat jo antaneet hallinnollisen kiertokirjeen, jolla valtuutetaan hyväksytyt luokituslaitokset antamaan niiden puolesta ennen AFS-yleissopimuksen voimaantuloa vaatimustenmukaisuusvakuutus, jossa todetaan yleissopimuksen vaatimusten noudattaminen. Komissio suosittelee tätä hyvää käytäntöä kaikille jäsenvaltioille ja ehdottaa, että se otetaan huomioon todistuskirjan antamista koskevassa järjestelmässä.

Liitteet II ja III

Nämä liitteet sisältävät tarvittavat todistus- ja muut asiakirjat, jotka ovat kaikilta osin AFS-yleissopimuksen vastaavien asiakirjojen mukaisia.

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisö on vakavasti huolissaan alusten kiinnittymisenestojärjestelmissä käytettävien orgaanisten tinayhdisteiden ja erityisesti tributyyliinina (TBT) sisältävien pinnoitteiden haitallisista ympäristövaikutuksista.
- (2) Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) johdolla pidetyssä diplomaattikonferenssissa, johon jäsenvaltiot osallistuivat, hyväksyttiin 5 päivänä lokakuuta 2001 kansainvälinen yleissopimus alusten haitallisten kiinnittymisenestojärjestelmien rajoittamisesta (AFS-yleissopimus).

(3) AFS-yleissopimus on puiteyleissopimus, joka mahdollistaa aluksissa käytettävien haitallisten kiinnittymisenestojärjestelmien kieltämisen tarkoin määriteltyjä menettelyjä noudattaen sekä siten, että otetaan asianmukaisesti huomioon ympäristöä ja kehitystä koskevassa Rion julistuksessa ilmaistu ennalta varautumisen periaate.

(4) AFS-yleissopimuksessa kielletään tässä vaiheessa ainoastaan alusten käsittely orgaanisilla tinayhdisteillä (TBT-pinnoitteilla).

(5) AFS-yleissopimus sisältää seuraavat kiinteät soveltamispäivämäärät: alusten käsittely TBT-pinnoitteilla kielletään 1 päivästä tammikuuta 2003, ja alusten aktiiviset TBT-pinnoitteet on poistettava käytöstä 1 tammikuuta 2008 mennessä.

(6) AFS-yleissopimus tulee voimaan vasta 12 kuukauden kuluttua siitä, kun vähintään 25 valtiota, joiden yhteinen osuus maailman koko kauppalaivaston bruttovetoisuudesta on vähintään 25 prosenttia, on ratifioinut sen.

(7) Jäsenvaltioiden olisi ratifioitava AFS-yleissopimus mahdollisimman nopeasti.

- (8) Olisi luotava jäsenvaltioiden kannalta mahdollisimman suotuisa tilanne AFS-yleissopimuksen pikaista ratifioimista varten ja poistettava mahdolliset esteet tällaisen ratifioinnin tieltä.
- (9) Alusten haitallisten kiinnittymisenestojärjestelmien rajoittamista käsitellyt kansainvälinen konferenssi, joka oli tietoinen siitä, että 1 päivään tammikuuta 2003 jäljellä oleva aika ei ehkä riitä AFS-yleissopimuksen voimaantuloon kyseiseen päivään mennessä, ja joka halusi, että orgaanisten tinayhdisteiden käyttö alusten käsittelyssä lopetetaan tosiasiallisesti 1 päivästä tammikuuta 2003, pyysi AFS-konferenssin päätöslauselmassa N:o 1 IMO:n jäsenvaltioita pyrkimään parhaansa mukaan siihen, että ne hyväksyvät kiireellisesti yleissopimuksen itseään sitovaksi, ja kehotti alan toimijoita lopettamaan orgaanisten tinayhdisteiden markkinoille saattamisen, myynnin sekä niiden käytön alusten käsittelyssä kyseiseen päivään mennessä.
- (10) Komissio [antoi] AFS-konferenssin välittömänä seuranta-toimena komission direktiivin . . ./2002/EY, jolla neuvoston direktiivin 76/769/ETY liite I mukautetaan tekniikan kehitykseen yhdeksännen kerran, kieltääkseen 1 päivästä tammikuuta 2003 alusten kiinnittymisenestomaaleissa käytettävien orgaanisten tinayhdisteiden markkinoille saattamisen kaikenpituisten alusten osalta.
- (11) Ottaen huomioon AFS-konferenssin päätöslauselma N:o 1 on tarpeen toteuttaa lisätoimia, joiden avulla voidaan panna täytäntöön orgaanisia tinayhdisteitä koskevia toimenpiteitä ja varmistaa aluksissa käytettävän TBT:n yleinen kieltäminen koko yhteisössä ja sitä ympäröivillä merialueilla AFS-yleissopimuksessa määrättyinä päivämäärinä.
- (12) Annettavan säädöksen olisi aiheellista olla asetus, koska sillä asetetaan suoraan ja lyhyen ajan sisällä varustamoille ja jäsenvaltioille täsmällisiä vaatimuksia, jotka on pantava täytäntöön samanaikaisesti ja samalla tavalla koko yhteisössä. Tämä asetus, jonka tavoitteena olisi oltava ainoastaan orgaanisten tinayhdisteiden kieltäminen, ei saisi olla päällekkäinen AFS-yleissopimuksen kanssa.
- (13) Yhteisön tasolla ei voida hyväksyä, että aktiivisten TBT-pinnoitteiden täydellisestä kiellosta vallitsisi epävarmuutta. Maailman merenkulkualalle, jonka on suunniteltava alustensa kunnossapitoaikataulu, olisi voitava tehdä hyvissä ajoin selväksi, että alukset, joiden rungossa on aktiivinen TBT-pinnoite, eivät enää 1 päivästä tammikuuta 2008 pääse yhteisön satamiin.
- (14) Kolmansilla mailla, etenkin jos niillä ei ole apunaan ylikansallista sääntelyä ja siitä saatavaa lisäetua, voi olla säädösteknisiä vaikeuksia saattaa 1 päivänä tammikuuta 2003 kansallisella lainsäädännöllään voimaan kiello, joka koskee alusten käsittelyä TBT-maaleilla. Sen vuoksi olisi lykättävä tässä asetuksessa säädetyn, TBT-maaleilla suoritettavaa alusten käsittelyä koskevan kiellon soveltamista muihin kuin yhteisön jäsenvaltion lippua käyttäviin aluksiin siirtymäkaudeksi, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2003 ja päättyy AFS-yleissopimuksen voimaantulopäivänä.
- (15) Niiden lippuvaltioiden, jotka ovat kieltäneet TBT-maalien käytön aluksissaan, taloudellisten etujen mukaista on varmistaa, että AFS-yleissopimus tulee voimaan mahdollisimman nopeasti, jotta voidaan taata maailmanlaajuisesti tasapuoliset toimintaedellytykset. Tämän asetuksen, jolla kielletään kaikkien jäsenvaltion lippua käyttävien alusten käsittely TBT-pinnoitteilla 1 päivästä tammikuuta 2003, olisi kannustettava lippuvaltioita AFS-yleissopimuksen ratifiointiin.
- (16) Tässä asetuksessa sovellettavien määritelmien ja vaatimusten olisi perustuttava mahdollisimman pitkälti niihin, joita sovelletaan AFS-yleissopimuksessa.
- (17) Tätä asetusta olisi sovellettava myös jäsenvaltion hallinnon alaisuudessa toimiviin aluksiin, jotta voidaan varmistaa sen soveltaminen offshore-rakenteisiin. Sitä ei tulisi soveltaa sota-aluksiin tai muihin valtion aluksiin, koska näiden alusten kohtelusta määrätään riittävästi AFS-yleissopimuksessa.
- (18) Kieltämällä aktiiviset TBT-pinnoitteet kaikissa aluksissa, jotka on rekisteröity jossakin jäsenvaltiossa 1 päivän tammikuuta 2003 jälkeen, jotka käyttävät jäsenvaltion lippua ja joiden kiinnittymisenestojärjestelmä on otettu käyttöön, muutettu tai korvattu 1 päivän tammikuuta 2003 jälkeen, voidaan kannustaa merenkulkualaa panemaan täytäntöön AFS-konferenssin päätöslauselman N:o 1 suositus.
- (19) On aiheellista ottaa käyttöön sama katsastusta ja todistuskirjan antamista koskeva järjestelmä kuin AFS-yleissopimuksessa. Käyttöön otettavassa järjestelmässä kaikki alukset, joiden bruttovetoisuus on vähintään 400, olisi katsastettava riippumatta niiden tekemien matkojen luonteesta, kun taas aluksilla, joiden pituus on 24 metriä tai enemmän mutta joiden bruttovetoisuus on alle 400, olisi oltava ainoastaan ilmoitus asetuksen tai AFS-yleissopimuksen vaatimusten mukaisuudesta. Yhteisöllä olisi oltava oikeus ottaa näille aluksille käyttöön yhdenmukainen katsastusjärjestelmä, jos se osoittautuu myöhemmässä vaiheessa tarpeelliseksi.
- (20) Alle 24 metrin pituisten alusten osalta ei ole tarpeen säätää erityisestä katsastuksesta tai ilmoituksesta, koska nämä alukset, jotka ovat enimmäkseen huvi- ja kalastusaluksia, kuuluvat valtaosaltaan riittäväällä tavalla tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY⁽¹⁾ soveltamisalaan.
- (21) Tämän asetuksen mukaisesti annetut todistuskirjat ja asiakirjat sekä AFS-yleissopimuksen sopimuspuolten antamat AFS-todistuskirjat ja AFS-ilmoitukset olisi tunnustettava.

(1) EYVL L 262, 27.9.1976, s. 201, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2002/.../EY (EYVL L ...).

- (22) Jos AFS-yleissopimus ei ole tullut voimaan 1 päivään tammikuuta 2007 mennessä, komissiolla olisi oltava valtuudet toteuttaa aiheelliset toimenpiteet, joilla huolehditaan siitä, että kolmannen maan lippua käyttävät alukset voivat osoittaa olevansa tämän asetuksen vaatimusten mukaisia; lisäksi komissiolla olisi oltava valtuudet toteuttaa säännösten täytäntöönpanon valvonnan edellyttämät toimenpiteet.
- (23) Sopivin järjestelmä aluksia koskevan TBT-kiellon ja AFS-yleissopimuksen vaatimusten täytäntöönpanon valvontaa varten on järjestelmä, josta on säädetty alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käyttäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta) 19 päivänä kesäkuuta 1995 annetussa neuvoston direktiivissä 95/21/EY⁽¹⁾, ja kyseiseen direktiiviin olisi tehtävä muutoksia sopivana ajankohtana. Kun otetaan huomioon kyseisen direktiivin soveltamisala, vastaavia säännöksiä olisi sovellettava jäsenvaltion lippua käyttäviin aluksiin siirtymäkauden aikana.
- (24) Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti komissio olisi valtuutettava mukauttamaan tämän asetuksen liitteet soveltamalla mainitun päätöksen 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä.
- (25) Asetuksen tavoitteen saavuttamisen arvioimiseksi komissio antaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja ehdottaa tarvittaessa aiheellisia muutoksia asetukseen.
- (26) Tämän asetuksen olisi tultava voimaan siten, että mahdollistetaan aluksissa käytettävien orgaanisten tinayhdisteiden tosiasiallinen kieltäminen 1 päivästä tammikuuta 2003,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tavoite

Tämän asetuksen tarkoituksena on vähentää tai poistaa haitallisia vaikutuksia, joita aiheutuu meriympäristölle ja ihmisten terveydelle orgaanisista tinayhdisteistä, jotka toimivat biosidina tehoaineina kiinnittymisenestojärjestelmissä, joita käytetään jäsenvaltion lippua käyttävissä tai jäsenvaltion hallinnon alaisuudessa toimivissa aluksissa taikka jäsenvaltioiden satamiin tai satamista purjehtivissa aluksissa riippumatta siitä, mitä lippua ne käyttävät.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

⁽¹⁾ EYVL L 157, 7.7.1995, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/106/EY (EYVL L 19, 22.1.2002, s. 17).

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

1. "kiinnittymisenestojärjestelmällä" pinnoitetta, maalia, pintakäsittelyä, pintaa tai laitetta, jota käytetään aluksella vähentämään tai estämään ei-toivottujen eliöiden kiinnittymistä sen pintaan,
2. "bruttovetoisuudella" bruttovetoisuutta, joka on laskettu vuoden 1969 kansainvälisen aluksenmittausyleissopimuksen liitteen 1 tai sen korvaavan yleissopimuksen bruttovetoisuuden laskemismääräysten mukaisesti,
3. "pituudella" pituutta, joka on määritelty vuoden 1966 kansainvälisessä lastiviivayleissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna siihen liittyvällä vuoden 1988 pöytäkirjalla, taikka sen korvaavassa yleissopimuksessa,
4. "aluksella" kaikenlaisia meriympäristössä toimivia aluksia, mukaan luettuina kantosiipialukset, ilmatyynyalukset, vedenalaiset alukset, kelluvat alukset, kiinteät tai kelluvat alustat, kelluvat varastointiyksiköt (FSU) sekä kelluvat tuotanto-, varastointi- ja purkuyksiköt (FPSO),
5. "AFS-yleissopimuksella" 5 päivänä lokakuuta 2001 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta alusten haitallisten kiinnittymisenestojärjestelmien rajoittamisesta,
6. "hyväksytyllä laitoksella" neuvoston direktiivin 94/57/EY⁽³⁾ säännösten mukaisesti hyväksyttyä elintä,
7. "AFS-todistuskirjalla" todistusta, joka on annettu alukselle AFS-yleissopimuksen liitteen 4 määräysten mukaisesti,
8. "AFS-ilmoituksella" ilmoitusta, joka on laadittu AFS-yleissopimuksen liitteen 4 määräysten mukaisesti,
9. "AFS-vaatimustenmukaisuusvakuutuksella" asiakirjaa, jonka hyväksytty laitos antaa jäsenvaltion hallinnon puolesta ja jossa todetaan AFS-yleissopimuksen liitteen 1 määräysten noudattaminen,
10. "siirtymäkaudella" 1 päivänä tammikuuta 2003 alkavaa ja AFS-yleissopimuksen voimaantulopäivänä päättyvää ajanjaksoa.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan:
 - a) aluksiin, jotka käyttävät jäsenvaltion lippua,
 - b) aluksiin, jotka eivät käytä jäsenvaltion lippua, mutta jotka toimivat jäsenvaltion hallinnon alaisuudessa, ja

⁽³⁾ EYVL L 319, 12.12.1994, s. 20.

c) aluksiin, jotka saapuvat jäsenvaltion satamaan tai offshore-terminaaliin, mutta eivät kuulu a tai b alakohdan soveltamisalaan.

2. Tätä asetusta ei sovelleta sota-aluksiin, sotalaivaston apu-aluksiin tai muihin aluksiin, jotka ovat valtion omistuksessa tai käytössä ja joita sillä hetkellä käytetään ainoastaan valtion muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin.

4 artikla

Biosideina toimivilla orgaanisilla tinayhdisteillä tapahtuvaa käsittelyä koskeva kielto

Alusten käsittelyssä tai uudelleen käsittelyssä ei saa 1 päivästä tammikuuta 2003 käyttää orgaanisia tinayhdisteitä, jotka toimivat biosideina kiinnittymisenestojärjestelmissä.

Tätä säännöstä sovelletaan kuitenkin siirtymäkauden aikana ainoastaan 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin aluksiin.

5 artikla

Biosideina toimivia orgaanisia tinayhdisteitä koskeva kielto

1. Aluksissa, jotka on rekisteröity jäsenvaltiossa 1 päivän tammikuuta 2003 jälkeen, jotka käyttävät jäsenvaltion lippua ja joiden kiinnittymisenestojärjestelmä on otettu käyttöön, muutettu tai korvattu 1 päivän tammikuuta 2003 jälkeen, ei saa olla kiinnittymisenestojärjestelmissä biosideina toimivia orgaanisia tinayhdisteitä rungossaan tai ulkoisissa osissaan ja pinnoissaan, jollei niissä ole peittävää pinnoitetta, joka estää tällaisten yhdisteiden liukenemisen alla olevasta vaatimuksista vastaamattomasta kiinnittymisenestojärjestelmästä.

2. Riippumatta siitä, mitä lippua alukset käyttävät, 1 päivästä tammikuuta 2008 aluksissa joko ei saa olla kiinnittymisenestojärjestelmissä biosideina toimivia orgaanisia tinayhdisteitä rungossaan tai ulkoisissa osissaan tai pinnoissaan, tai niissä on oltava peittävä pinnoite, joka estää tällaisten yhdisteiden liukenemisen alla olevasta vaatimuksista vastaamattomasta kiinnittymisenestojärjestelmästä.

3. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan säännöksiä ei sovelleta kiinteisiin ja kelluviin alustoihin, kelluviin varastointiyksikköihin eikä kelluviin tuotanto-, varastointi- ja purkuyksikköihin, jotka on rakennettu ennen 1 päivää tammikuuta 2003 ja jotka eivät ole olleet kuivatelakalla 1 päivänä tammikuuta 2003 tai sen jälkeen.

6 artikla

Katsastus ja todistuskirjan antaminen

1. Jäsenvaltion lippua käyttäviin aluksiin sovelletaan seuraavia katsastusta ja todistuskirjan antamista koskevia säännöksiä:

a) Alukset, joiden bruttovetoisuus on 400 tai enemmän, lukuun ottamatta kiinteitä tai kelluvia alustoja, kelluvia varastointiyksikköjä ja kelluvia tuotanto-, varastointi- ja purkuyksikköjä, on katsastettava ja niille on annettava todistuskirjat liitteessä I esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

b) Aluksilla, joiden pituus on 24 metriä tai enemmän mutta joiden bruttovetoisuus on alle 400, lukuun ottamatta kiinteitä tai kelluvia alustoja, kelluvia varastointiyksikköjä ja kelluvia tuotanto-, varastointi- ja purkuyksikköjä, on oltava AFS-ilmoitus tai tämän asetuksen liitteen III mallin mukaisesti laadittu ja aluksen omistajan tai tämän valtuuttaman asiamiehen allekirjoittama ilmoitus osoituksena siitä, että alus on 4 artiklan säännösten mukainen.

Komissio voi tarvittaessa vahvistaa 9 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen näille aluksille yhdenmukaisen katsastusta ja todistuskirjan antamista koskevan järjestelmän.

c) Varmistaakseen tämän asetuksen noudattamisen jäsenvaltiot voivat vahvistaa tarvittavia toimenpiteitä niiden alusten osalta, jotka eivät kuulu a ja b alakohdan säännösten soveltamisalaan.

2. Todistuskirjojen, ilmoitusten ja vaatimustenmukaisuusvakuutusten tunnustamisen osalta sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) Jäsenvaltioiden on 1 päivästä tammikuuta 2003 tunnustettava kaikki AFS-yleissopimuksen sopimuspuolen lippua käyttäville aluksille annetut voimassa olevat AFS-todistuskirjat tai liitteessä II esitetyn mallin mukaisesti laaditut todistuskirjat, jotka ovat toisen jäsenvaltion hallinnon tai sen puolesta toimivan hyväksytyt laitoksen antamia.

b) Jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2004 saakka tunnustettava kaikki toisen jäsenvaltion puolesta annetut AFS-vaatimustenmukaisuusvakuutukset.

c) Jäsenvaltioiden on 1 päivästä tammikuuta 2003 tunnustettava kaikki voimassa olevat AFS-ilmoitukset, jotka on annettu AFS-yleissopimuksen sopimuspuolen lippua käyttäville aluksille, tai aluksen omistajan taikka tämän valtuuttaman asiamiehen allekirjoittamat ilmoitukset, jotka on laadittu liitteessä III esitetyn mallin mukaisesti.

Näihin ilmoituksiin on liitettävä tarvittavat asiakirjat (kuten kuitti käytetystä maalista tai työn suorittajan lasku) tai niiden on sisällettävä asianmukainen vahvistusmerkintä.

3. Jos AFS-yleissopimus ei ole tullut voimaan 1 päivään tammikuuta 2007 mennessä, komissio toteuttaa 9 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tarvittavat toimenpiteet, jotta kolmannen maan lippua käyttävät alukset voivat osoittaa täyttävänsä 5 artiklan vaatimukset.

7 artikla

Satamavaltioiden suorittama valvonta

Jäsenvaltioiden on siirtymäkauden aikana sovellettava aluksiin, joiden bruttovetoisuus on 400 tai enemmän ja jotka käyttävät jäsenvaltion lippua, direktiivin 95/21/EY säännöksiä vastaavia valvontamääräyksiä. Jäsenvaltioiden on alusten tarkastusten sekä rikkomistapausten toteamisen osalta noudatettava AFS-yleissopimuksen 11 artiklan määräyksiä sekä asiaa koskevia Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) suuntaviivoja.

Jos AFS-yleissopimus ei ole tullut voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2007, komissio vahvistaa 9 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen asianmukaiset menettelyt tällaista valvontaa varten.

8 artikla

Mukautukset

Tämän asetuksen liitteitä voidaan muuttaa 9 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, jotta voidaan ottaa huomioon kansainvälisellä tasolla ja erityisesti Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä (IMO) tapahtuva kehitys tai parantaa tämän asetuksen tehokkuutta saatujen kokemusten perusteella.

9 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa direktiivin 93/75/EY⁽¹⁾ 12 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea, jäljempänä ”komitea”.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Komitea vahvistaa oman työjärjestyksensä.

10 artikla

Arviointi

Komissio antaa vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantuloa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen AFS-yleissopimuksen ratifiointin tilanteesta ja esittää tietoja siitä, missä määrin sellaisissa EU:n satamiin tai satamista purjehtivissa aluksissa, jotka käyttävät muuta kuin jäsenvaltion lippua, käytetään edelleen kiinnittymisenestojärjestelmissä biosideinä toimivia orgaanisia tinayhdisteitä. Tämän kertomuksen perusteella komissio ehdottaa tarvittaessa muutoksia, joilla nopeutetaan haitallisten kiinnittymisenestoyhdisteiden käytön vähentämistä EU:n vesillä aluksissa, jotka käyttävät muuta kuin jäsenvaltion lippua.

11 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 247, 5.10.1993, s. 19.

LIITE I

**JÄSENVALTION LIPPUA KÄYTTÄVIEN ALUSTEN KIINNITTÄMISEN ESTOJÄRJESTELMIEN KATSASTUKSET
JA TODISTUSKIRJAVAAATIMUKSET****1. Katsastukset**

- 1.1 Aluksissa, joiden bruttovetoisuus on 400 tai enemmän, lukuun ottamatta kiinteitä tai kelluvia alustoja, kelluvia varastointiyksiköitä ja kelluvia tuotanto-, varastointi- ja purkuyksiköitä, on suoritettava 1 päivästä tammikuuta 2003 katsastukset seuraavasti:
- a) peruskatsastus ennen aluksen asettamista liikenteeseen tai kun alus on ensimmäistä kertaa kuivatelakalla kiinnittämisen estojärjestelmän käyttöönottoa varten, ja
 - b) katsastus, kun kiinnittämisen estojärjestelmiä muutetaan tai kun ne korvataan toisella. Tällaisista katsastuksista on tehtävä merkintä 2.1 kohdassa edellytetyyn todistuskirjaan.
- 1.2 Katsastuksella on saatava varmuus siitä, että aluksen kiinnittämisen estojärjestelmä vastaa täysin 4 ja 5 artiklan vaatimuksia.
- 1.3 Katsastuksen saavat suorittaa kyseisen jäsenvaltion hallinnon tai jonkin muun jäsenvaltion hallinnon taikka AFS-yleissopimuksen sopimuspuolen hallinnon asianmukaisesti valtuuttamat viranomaiset tai jonkin mainitun hallinnon tätä varten nimeämät katsastajat taikka hallinnon puolesta toimivat hyväksytyt laitokset.
- 1.4 Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on 1.1 kohdassa tarkoitettujen katsastusten osalta noudatettava AFS-yleissopimuksen liitteen 4 vaatimuksia sekä IMO:n laatimia katsastusta koskevia suuntaviivoja.

2. Todistuskirjan antaminen

- 2.1 Kun 1.1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettu katsastus on suoritettu, jäsenvaltion, joka ei ole vielä AFS-yleissopimuksen sopimuspuoli, on annettava liitteessä II esitetyn mallin mukainen todistuskirja. Jäsenvaltio, joka on AFS-yleissopimuksen sopimuspuoli, antaa AFS-todistuskirjan.
- 2.2 Jäsenvaltio voi käyttää AFS-vaatimusten mukaisuusvakuutusta sen osoittamiseksi, että 4 ja 5 artiklan vaatimukset täyttyvät. Tällainen AFS-vaatimusten mukaisuusvakuutus on korvattava 2.1 kohdassa tarkoitettulla todistuskirjalla 1 päivään tammikuuta 2004 mennessä.
- 2.3 Jäsenvaltioiden on vaadittava, että 1.1 kohdassa tarkoitetuissa aluksissa on 2.1 kohdan mukaisesti annettu todistuskirja.
- 2.4 Jäsenvaltioiden on 2.1 kohdassa tarkoitettun todistuskirjan antamisen yhteydessä noudatettava AFS-yleissopimuksen liitteen 4 vaatimuksia.

LIITE II

KIINNITTÄMISENESTOJÄRJESTELMIÄ KOSKEVAN TODISTUSKIRJAN JA LUETTELOON MALLIT

Kansainvälinen todistuskirja ja luettelo kiinnittämisenestojärjestelmistä on laadittava jäljempänä esitettyssä muodossa.

Jos kyseisiä lomakkeita käytetään ainoastaan yhdessä jäsenvaltiossa, viittaukset AFS-yleissopimukseen voidaan poistaa.

KANSAINVÄLINEN TODISTUSKIRJA KIINNITTÄMISENESTOJÄRJESTELMÄSTÄ

(Tätä todistuskirjaa on täydennettävä luettelolla käytetyistä kiinnittämisenestojärjestelmistä)

(Virallinen leima) (Valtio)

Annettu [alusten haitallisten kiinnittämisenestojärjestelmien rajoittamisesta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen määräysten ja ⁽¹⁾ orgaanisten tinayhdisteiden kieltämisestä aluksissa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen ... säännösten mukaisesti

hallituksen valtuuttamana

(valtion nimi)

.....
(valtuutettu henkilö tai organisaatio)

Jos aiemmin on annettu todistuskirja, tämä todistuskirja korvaa ... (päivämäärä) ... annetun todistuskirjan.

Aluksen tiedot ⁽²⁾

Aluksen nimi:

Rekisterinumero tai tunnuskirjaimet:

Rekisteröintisatama:

Bruttovetoisuus:

IMO-numero ⁽³⁾:

Alusta ei ole sen rakentamisen aikana eikä sen jälkeen käsitelty yleissopimuksen liitteen 1 [ja asetuksen ...] mukaisesti rajoitetulla kiinnittämisenestojärjestelmällä

Alus on aiemmin käsitelty yleissopimuksen liitteen 1 [ja asetuksen ...] mukaisesti rajoitetulla kiinnittämisenestojärjestelmällä, mutta (lisää laitoksen nimi)
on poistanut sen (päivämäärä)

Alus on aiemmin käsitelty yleissopimuksen liitteen 1 [ja asetuksen ...] mukaisesti rajoitetulla kiinnittämisenestojärjestelmällä, mutta (lisää laitoksen nimi)
on peittänyt sen pinnoitteella (päivämäärä)

Alus on ennen 1 päivää tammikuuta 2003 käsitelty liitteen 1 mukaisesti rajoitetulla kiinnittämisenestojärjestelmällä, ja tämä järjestelmä on poistettava tai peitettävä pinnoitteella 1 päivään tammikuuta 2008 mennessä

⁽¹⁾ Voidaan jättää pois, jos alusta käytetään ainoastaan yhden jäsenvaltion alueella tehtävillä matkoilla

⁽²⁾ Aluksen tiedot voidaan sijoittaa vaihtoehtoisesti vaakatasossa lomakekenttiin.

⁽³⁾ Kansainvälisen merenkulkujärjestön hyväksymän alusten tunnusnumerojärjestelmän (IMO Ship Identification Number Scheme) mukainen numero.

TÄTEN TODISTETAAN,

1. että alus on katsastettu [yleissopimuksen liitteessä 4 olevan 1 säännön ja] orgaanisten tinayhdisteiden käytön kieltämisestä aluksissa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen . . . mukaisesti, ja
2. että katsastus on osoittanut aluksen kiinnittymisenestojärjestelmän täyttävän [yleissopimuksen liitteen 1 ja] ⁽¹⁾ orgaanisten tinayhdisteiden kieltämisestä aluksissa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen . . . vaatimukset.

Annettu:

.....
(Todistuskirjan antamisaikaa)

.....
(Antamispäivämäärä)

.....
(Todistuskirjan antavan valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

Sen katsastuksen loppuunsaattamispäivämäärä, jonka perusteella todistuskirja annetaan:

.....
⁽¹⁾ Voidaan jättää pois, jos alusta käytetään ainoastaan yhden jäsenvaltion alueella tehtävillä matkoilla.

LUETTELO KÄYTETYISTÄ KIINNITYMISENESTOJÄRJESTELMISTÄ

Tämä luettelo on liitettävä pysyvästi kansainväliseen todistuskirjaan kiinnitymisenestojärjestelmistä

Aluksen tiedot

Aluksen nimi:

Rekisterinumero tai tunnuskirjaimet:

IMO-numero:

Kiinnitymisenestojärjestelmän (tai -järjestelmien) tiedot

Käytetyn kiinnitymisenestojärjestelmän (tai -järjestelmien) tyyppi:

Kiinnitymisenestojärjestelmän (tai -järjestelmien) käyttöönottopäivä(t):

Käsittelyn suorittaneen yrityksen ja laitoksen (tai yritysten ja laitosten) nimi/sijainti:

Kiinnitymisenestojärjestelmän valmistajan (tai valmistajien) nimi:

Kiinnitymisenestojärjestelmän (tai -järjestelmien) nimi ja väri:

Tehoaineet ja niiden CAS-numerot (Chemical Abstract Services Registry Number):

Ios on käytetty peittävää pinnoitetta (tai pinnoitteita), peittävän pinnoitteen (tai pinnoitteiden) tyyppi:

Ios on käytetty peittävää pinnoitetta (tai pinnoitteita), peittävän pinnoitteen (tai pinnoitteiden) nimi ja väri:

Peittävän pinnoitteen levityksen päivämäärä:

TÄTEN TODISTETAAN, että tämän luettelon tiedot ovat kaikilta osin oikeita:

Annettu:

(Luettelon antamispaikka)

(Antamispäivämäärä)

(Luettelon antavan valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

Luettelojen vahvistaminen ⁽¹⁾

TÄTEN TODISTETAAN, että [yleissopimuksen liitteessä 4 olevan 1 säännön 1 kappaleen b alakohdan ja] orgaanisten tinayhdisteiden kieltämisestä aluksissa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen . . . liitteessä I olevan 2.1 kohdan mukaisesti suoritettu katsastus on osoittanut aluksen täyttävän [yleissopimuksen ja] asetuksen vaatimukset.

Kiinnittymisenestojärjestelmän (tai -järjestelmien) tiedot

Käytetyn kiinnittymisenestojärjestelmän (tai -järjestelmien) tyyppi

Kiinnittymisenestojärjestelmän (tai -järjestelmien) käyttöönottopäivä

Käsittelyn suorittaneen yrityksen ja laitoksen (tai yritysten ja laitosten) nimi ja sijainti

Kiinnittymisenestojärjestelmän valmistajan (tai valmistajien) nimi

Kiinnittymisenestojärjestelmän (tai -järjestelmien) nimi ja väri

Tehoaineet ja niiden CAS-numerot (Chemical Abstract Services Registry Number).....

los on käytetty peittävää pinnoitetta (tai pinnoitteita), peittävän pinnoitteen (tai pinnoitteiden) tyyppi

los on käytetty peittävää pinnoitetta (tai pinnoitteita), peittävän pinnoitteen (tai pinnoitteiden) nimi ja väri

Peittävän pinnoitteen levityksen päivämäärä

Allekirjoitus:

(Luettelon antavan valtuutetun viranomaisen allekirjoitus)

Paikka:

Päivämäärä ⁽²⁾:

(Viranomaisen sinetti tai leima)

⁽¹⁾ Tämä luettelon sivu tulee jäljentää ja lisätä luetteloön hallinnon tarpeelliseksi katsomalla tavalla.

⁽²⁾ Sen katsastuksen loppuunsaattamispäivämäärä, jonka perusteella vahvistus on annettu.

LIITE III

ILMOITUS KIINNITYMISENESTOJÄRJESTELMÄSTÄ – ALUKSET, JOIDEN PITUUS ON 24 METRIÄ TAI ENEMMÄN MUTTA JOIDEN BRUTTOVETOISUUS ON ALLE 400

Laadittu orgaanisten tinayhdisteiden kieltämisestä aluksissa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen . . . nojalla

Aluksen nimi:

Rekisterinumero tai tunnuskirjaimet:

Rekisteröintiasatama:

Pituus:

Bruttovetoisuus:

IMO-numero (jos sovelletaan):

Ilmoitan, että tässä aluksessa käytetty kiinnitymisenestojärjestelmä on orgaanisten tinayhdisteiden kieltämisestä aluksissa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen . . . 4 artiklan mukainen.

(Päivämäärä)

(Omistajan tai tämän valtuuttaman asiamiehen allekirjoitus)

Käytettyä kiinnitymisenestojärjestelmää (tai -järjestelmiä) koskeva vahvistus

Käytetyn kiinnitymisenestojärjestelmän (tai -järjestelmien) tyyppi ja käyttöönottopäivä:

(Päivämäärä)

(Omistajan tai tämän valtuuttaman asiamiehen allekirjoitus)

Käytetyn kiinnitymisenestojärjestelmän (tai -järjestelmien) tyyppi ja käyttöönottopäivä:

(Päivämäärä)

(Omistajan tai tämän valtuuttaman asiamiehen allekirjoitus)

Käytetyn kiinnitymisenestojärjestelmän (tai -järjestelmien) tyyppi ja käyttöönottopäivä:

(Päivämäärä)

(Omistajan tai tämän valtuuttaman asiamiehen allekirjoitus)

LIITE A

Alusten haitallisten kiinnittymisenestojärjestelmien rajoittamisesta tehty yleissopimus

IMO:n uudella yleissopimuksella kielletään jatkossa haitallisten orgaanisten tinayhdisteiden käyttö aluksissa käytettävissä kiinnittymisenestomaaleissa ja luodaan mekanismi, jolla estetään mahdollinen muiden haitallisten aineiden tuleva käyttö kiinnittymisenestojärjestelmissä

Yleissopimuksen 1 ja 2 artiklassa määritetään yleiset velvoitteet ja annetaan olennaiset määritelmät.

Uuden yleissopimuksen mukaan yleissopimuksen sopimuspuolet kieltävät haitallisten kiinnittymisenestojärjestelmien käytön ja/tai rajoittavat niiden käyttöä ensinnäkin aluksissa, jotka käyttävät niiden lippua, toiseksi aluksissa, jotka eivät ole oikeutettuja käyttämään niiden lippua mutta jotka toimivat niiden hallinnon alaisuudessa, sekä kolmanneksi kaikissa aluksissa, jotka saapuvat sopimuspuolen satamaan, telakalle tai offshore-terminaaliin (3 ja 4 artikla). Kiellettävät tai rajoitettavat kiinnittymisenestojärjestelmät luetellaan yleissopimuksen liitteessä (liite 1).

Yleissopimuksen 5 artiklassa määrätään asianmukaisista toimista kiinnittymisenestojärjestelmiin liittyvän jätehuollon osalta.

Yleissopimuksen 6 artiklassa määrätään kiinnittymisenestojärjestelmien rajoittamista koskeviin muutosehdotuksiin liittyvästä menettelystä. Siinä määritetään, kuinka tietyn kiinnittymisenestojärjestelmän arviointi olisi suoritettava. Tämän muutoksentekeprosessin kautta sekä liitteen 2 määräyksiä soveltaen voidaan tarvittaessa saattaa liite 1 ajan tasalle noudattaen yksityiskohtaisesti määritettyä menettelyä. Menettelyyn osallistuvat IMO:n meriympäristön suojelukomitea sekä alan asiantuntijoista koostuva "tekninen ryhmä", jotka arvioivat muiden kiinnittymisenestojärjestelmissä käytettyjen aineiden kieltämistä tai rajoittamista koskevia ehdotuksia (7 artikla). Kiinnittymisenestojärjestelmien vaikutuksia tutkitaan tieteellisesti ja teknisesti sekä seurataan (8 artikla).

Yleissopimuksen 9 artiklassa ja liitteessä 3 määrätään katsastusviranomaisia ja hyväksytyjä kiinnittymisenestojärjestelmiä koskevien tietojen välittämisestä ja vaihdosta.

Katsastusta ja todistuskirjan antamista koskevat määräykset ovat 10 artiklassa ja liitteessä 4.

Yleissopimuksen 11 artiklassa kuvataan alusten tarkastuksiin ja määräysten rikkomisen toteamiseen liittyvä satamavaltioiden valvontajärjestelmä. Yleissopimuksen 13 artiklaan sisältyy lauseke, jossa todetaan, että alus on oikeutettu korvauksiin, jos se aiheuttomasti pysäytetään tai sen matkaa viivytetään tehtäessä tarkastuksia mahdollisten yleissopimuksen rikkomisten havaitsemiseksi.

Yleissopimuksen 12 artikla koskee yleissopimuksen rikkomisia ja seuraamusjärjestelmää. 14 ja 15 artiklassa määrätään riitojen ratkaisusta ja yleissopimuksen suhteesta kansainväliseen merioikeuteen.

16 artikla koskee itse yleissopimuksen muuttamismenettelyä. Kun muutokset tehdään IMO:n meriympäristön suojelukomiteassa, sovelletaan hiljaisen hyväksynnän periaatetta.

17 artikla koskee yleissopimuksen allekirjoittamista, ratifiointia, hyväksymistä ja siihen liittymistä. Sopimuksen voimaantulon edellytykset esitetään puolestaan 18 artiklassa. Yleissopimus tulee voimaan 12 kuukautta sen jälkeen kun 25 valtiota, joiden yhteinen osuus maailman koko kauppalaivaston bruttovetoisuudesta on vähintään 25 prosenttia, on ratifioinut sen.

19 artikla koskee yleissopimuksen irtisanomista, ja 20 artiklassa nimetään Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) pääsihteeri yleissopimuksen tallettajaksi.

Yleissopimuksen liitteen 1 mukaan 1 päivä tammikuuta 2003 on voimaantulopäivä, josta alkaen minkään aluksen käsittelyssä tai uudelleen käsittelyssä ei saa käyttää orgaanisia tinayhdisteitä, jotka toimivat biosideina kiinnittymisenestojärjestelmissä. Lisäksi 1 päivästä tammikuuta 2008 (voimaantulopäivä) alkaen aluksissa joko ei saa olla tällaisia yhdisteitä niiden rungossa tai ulkoisissa osissa tai pinnoissa tai niissä on oltava peittävä pinnoite, joka estää tällaisten yhdisteiden liukenemisen alla olevista vaatimuksista vastaamattomista kiinnittymisenestojärjestelmistä.

- Aluksille, joiden bruttovetoisuus on 400 tai enemmän ja joita käytetään kansainvälisillä matkoilla, lukuun ottamatta kiinteitä tai kelluvia alustoja, kelluvia varastointiyksiköjä ja kelluvia tuotanto-, varastointi- ja purkuyksiköjä, on tehtävä peruskatsastus ennen kuin alus asetetaan liikenteeseen tai ennen kuin sille annetaan ensimmäisen kerran kansainvälinen todistuskirja kiinnittymisenestojärjestelmästä, sekä uusi katsastus, kun kiinnittymisenestojärjestelmiä muutetaan tai kun ne korvataan toisella.
- Kansainvälisillä matkoilla käytettävillä aluksilla, joiden pituus on 24 metriä tai enemmän mutta joiden bruttovetoisuus on alle 400 (lukuun ottamatta kiinteitä tai kelluvia alustoja, kelluvia varastointiyksiköjä ja kelluvia tuotanto-, varastointi- ja purkuyksiköjä) on oltava kiinnittymisenestojärjestelmiä koskeva ilmoitus, jonka aluksen omistaja tai tämän valtuuttama asiamies on allekirjoittanut. Ilmoituksen mukana on oltava tarvittavat asiakirjat, kuten kuitti käytetystä maalista tai työn suorittajan lasku.